

PLATFORMA NOVÉ ANTI-KAPITALISTICKÉ LEVICE

Hospodářská krize se nevyhnula ani České republice. Vládnoucí elity ukázaly, že jejich jediným receptem proti krizi jsou další útoky na postavení těch, kterým vládnou. Prostřednictvím Fischerovy vlády provádí soustředěnou palbu na životní úroveň pracujících a sociálně slabých. Reformy předchozích vlád nyní prosazuje ještě tvrdším způsobem.

Levicové parlamentní strany, ČSSD a KSČM, ke kterým se obrací většina pracujících, selhávají na celé čáře. Odboroví předáci otálejí pustit se do boje.

Jasně se ukazuje potřeba alternativy – antikapitalistické organizace, která spojí pracující tak, aby dokázali obhájit své zájmy a naši skutečné řešení současné všeobecné krize.

Síly, které si tuto potřebu uvědomují, se na konferenci 24. 10. 2009 v Praze zavázaly k vytvoření jednotné organizace, která by k tomuto cíli směřovala, a za tím účelem rozhodly o založení přípravné fáze organizace. Její politika se do založení a přijetí plnohodnotného programu bude řídit touto platformou.

1. PŘÍČINOU JE KAPITALISMUS

Je třeba se podívat pravdě do očí – hospodářská krize, bída ve třetím světě, války, ničení životního prostředí, nezaměstnanost, sociální vyloučení.... Ty nejhorší rysy současného světa jsou nedílnou součástí systému, ve kterém žijeme a o kterém nám říkali, že je tím nejlepším z možných. Jsou důsledkem toho, že se o výrobě (a o ostatních společenských otázkách) rozhoduje z hlediska zisků úzké menšiny, a ne potřeb většiny společnosti. Proto se ve svých snahách nemůžeme omezit na to, co je v rámci kapitalismu přijatelné. Naopak musíme tento rámec překračovat. Jen sebeorganizací můžeme dospět ke svobodné společnosti.

2. NEJSME „SE ZAMĚSTNAVATELI NA JEDNÉ LODI“

Zájmy pracujících a zaměstnavatelů jsou v tomto systému naprosto protikladné. Za současné hospodářské krize se to ukazuje ostřeji než kdykoliv předtím v dobách růstu. Musíme vystupovat za zájmy těch, kdo se žijí

svou prací, a ne se snažit obě skupiny usmířit – za to vždy v praxi zaplatí pracující.

3. NESMÍME PLATIT ZA JEJICH KRIZI!

Říkají nám, že o zaplacení účtu za krizi se musíme podělit všichni, že jsme si žili nad poměry. Jak jsme mohli poctivou prací či docházením do škol krizi způsobit? Nijak. Jak jsme si mohli žít nad poměry, kdy část z nás má vyšší plat jen díky přesčasům a druhá část si nízké mzdy “dorovnává” prací načerno nebo po brigádách? Nijak. Odmítáme přesouvání nákladů za krizi na pracující ve formě propouštění, snižování mezd, zhoršování pracovních podmínek apod. Krize vychází z podstaty kapitalismu, a proto ať za její řešení platí ti, kdo z tohoto systému profitují. Krize zároveň ukázala nedostatečnost tržního hospodářství a nutnost jeho překročení.

Požadujeme:

- otevření účetnictví zaměstnancům a odborům v propouštějících nebo krachujících podnicích, jejich vyvlastnění a převedení pod kontrolu zaměstnanců
- rozdělení dostupné práce mezi všechny přeschopné bez ztráty na mzdě zkrácením pracovní doby
- vytvoření státního programu veřejných prací za slušnou mzdu k boji s masovou nezaměstnaností
- podstatné navýšení fondů na financování odborného studia a kvalifikačních kurzů pro nezaměstnané
- opětovné znárodnění strategických průmyslových odvětví (např. výroba a distribuce elektřiny, zpracování ropy, těžba uhlí, vodárenství, zbrojní průmysl) a finančního systému a jejich postavení pod kontrolu pracujících
- znárodnění všech v Česku podnikajících firem registrovaných v daňových rájích a zákaz nového podnikání takovýchto společností

4. NAŠE SÍLA JE V JEDNOTĚ

Může se zdát, že proti koncernům, bankám a jejich vládám jsme bezmocní. Není tomu tak – pracující mají na prosazení svých zájmů sílu. Spočívá v tom, že jsme tvůrci veškerého bohatství společnosti. To ale na povrch vychází až při organizované akci. Masové demonstrace a hlavně stávky a okupace podniků zasáhnou bohaté tam,

kde je to nejvíc bolí – na jejich kontech. Jen to je může přinutit sklonit hlavu a ustoupit. Skutečné rozhodování totiž neprobíhá v parlamentu, ale ve správních radách bank a korporací na straně jedné a prostřednictvím stávek a masových akcí v ulicích na straně naší.

Odbory vznikly proto, aby organizovaly pracující k obraně jejich ekonomických zájmů. Současné odbory však tuto funkci plní velmi nedostatečně. Aby taky ne, když jejich vedení otevřeně prohlašuje, že jsme se zaměstnavateli na jedné lodi. Akcí, a to ještě jen symbolickou, uspořádají jen když je nejhůř, a proto nedokázaly zabránit přijetí reformy vlády ODS či Janotova balíčku ani přenášení nákladů krize na pracující.

Tento stav se musí změnit. Vedení odborů musí vyslyšet požadavky těch, které má zastupovat. Ale k tomu je potřeba tlaku zdola. Odbory musí projít radikální demokratizací – o tom co chtějí, jak to chtějí prosadit a kdy, ať rozhodují samotní odboráři na pravidelných schůzkách svých základních organizací. Vedení a zástupci ve vyjednávání se zaměstnavateli a státem musejí být demokraticky voleni řadovými odboráři a být jim odpovědní včetně možnosti okamžitého odvolání, nesmí pobírat víc, než je průměrný příjem těch, které zastupují. Tato vyjednávání ať jsou veřejná, abychom věděli, zda byly naše zájmy hájeny dostatečně.

Chceme organizovat ty odboráře, kteří chtějí tak jako my změnit odbory ve skutečný nástroj pracujících.

5. ŽÁDNÝ PROSTOR FAŠISMU

Protidělnické reformy vlády ODS a nástup hospodářské krize vytvořily příznivou situaci pro rozvoj fašistických hnutí. Masám zoufalým ze své zhoršující se životní situace nabízejí rádoby radikální řešení, přičemž svádějí vinu za problémy současného systému na ty nejslabší – utlačované menšiny.

Kdekoli se fašisté v minulosti stali významnou silou, byla jejich terčem nezávislá organizovanost pracujících, proti které používali metod občanské války. Nesmíme připustit být jen možností opakování takového scénáře – boj proti fašismu je jedním z našich nejvýznamnějších úkolů a budeme se snažit jej přenést do hnutí pracujících.

Otevřeně neonacistické organizace

a jejich zastřešující strana, demagogicky nazvaná Dělnická, využívají všech možností, aby šířily jed nenávisti vůči čemukoli odlišnému. Usilujeme o vytvoření masového antifašistického hnutí, které neonacistům ukáže, že nestojí o jejich „řešení“ a vykáže je z ulic, škol i pracovišť. Že fašisté nezůstávají u slovního štvání, jsme mohli vidět v Janově a při dalších pokusech o pogrom, při vražedných žhářských útocích, fyzických napadáních, končících bohužel až příliš často smrtí. Proto v oblastech, kde hrozí fašistické útoky, je třeba spolu s ohroženými menšinami, zejména Romy, organizovat sebeobraně skupiny.

6. ZASTAVME DISKRIMINACI

Dělat obětní beránky z menšin není jen doménou fašistů, ale běžnou praxí parlamentních stran. Ke své ostudě se k tomu často, zvláště pokud jde o zahraniční dělníky, propůjčuje i parlamentní levice. Tato politika oslabuje jednotu pracujících a tím i jejich kolektivní sílu. Krom toho odvádí pozornost od skutečných viníků palčivých problémů – nezaměstnanosti, neutěšené bytové situace a mnohých dalších.

Jednoznačně odsuzujeme jakékoli znevýhodňování, ať už v zaměstnání, v přístupu ke službám nebo ve společnosti vůbec, na základě rasy, národnosti, pohlaví, zdravotního postižení, věku, sexuální orientace, přesvědčení, politické příslušnosti atd. Odmítáme odsouvání jakýchkoli skupin na okraj společnosti. Naopak, úkolem vyspělé společnosti je každého plně integrovat mezi majoritu.

K překonání rozdělení pracujících kvůli předsudkům panujícím ve společnosti je třeba bojovat za stejné pracovní podmínky pro všechny dělníky bez ohledu na jejich etnický původ i na způsob zaměstnávání (agenturní zaměstnanci, brigádníci) a stavět se za práva utlačovaných. Odbory se musejí zaměřit na organizování menšinových zaměstnanců v zájmu zlepšení jejich postavení a jednoty námezdně pracujících.

7. PROTI VLÁDNÍM ÚTOKŮM, ZA VEŘEJNÉ SLUŽBY

Nebezpečím nejsou jen kroky zaměstnavatelů. Další útoky (na výtoky jako sociální systém, zákoník práce, veřejné služby či příjmy) přicházejí ze strany vlády a jí prosazovaných zákonů. Žádným příkladem je nedávno schválený Janotův balíček, představující v novodobé historii ČR nevídanou sumu škrtů v sociální sféře. Na takový útok bychom měli odpovědět generální stávkou a místo úlev bohatým a škrtů v sociální sféře požadovat:

- Zvýšení minimální mzdy, důchodu a životního stipendia na 2/3 průměrné mzdy
- Zásadní zvýšení platů ve veřejném sektoru, žádné propouštění a úspory na úkor služeb (např. optimalizace škol), žádnou privatizaci a oddělování pomocných služeb z veřejného sektoru (tzv. outsourcing)
- zrušení současné absurdní daňové

degresivity a zavedení progresivní daně z příjmů fyzických osob a zrušení stropů pro platby pojištění

- zvýšení daní z příjmu právnických osob a zrušení veškerých subvencí a podpor nadnárodnímu kapitálu
- veřejný audit pod kontrolou zástupců pracujících zaměřený na prověření všech státních zakázek soukromým firmám
- rozšíření veřejných služeb, odmítnutí školného a zrušení tzv. regulačních poplatků (fakticky daně za léky a zdravotní péči) ve zdravotnictví na centrální úrovni
- Žádnou důchodovou reformu, která jen uvolní peníze pro spekulace pojišťoven a bank, zachování průběžného financování důchodů a opětovné snížení základní věkové hranice pro odchod do důchodu na 60 let.
- Bydlení pro všechny! Za státní program výstavby obecních nájemních bytů a obnovy fondu bydlení. Ne! privatizaci bytů a domů, ne zvyšování nájemného a cen služeb spojených s bydlením.
- Bezplatné zdravotnictví. Žádné posilování tržních principů ve zdravotnictví - ani privatizaci, ani zavírání nemocnic, jednotlivých oddělení a služeb. Zdravotníky a pacienty demokraticky kontrolovaný centrální systém financování zdravotní péče, státní monopol na výrobu, dovoz a distribuci léků a lékařských přístrojů! Žádné zvyšování spoluúčasti pacientů!
- Kvalitní, všem dostupné veřejné bezplatné školství - žádné školné na všech typech škol; nejméně minimální mzdu učňům a studentům za produktivní práci na praxích; žádné zavírání škol; moderní a dobře vybavené učebny; důstojné platy učitelů a dalšího školního personálu.

8. PROTI VÁLKÁM A MILITARISMU

Globální kapitalismus je založený na rozdělení světa na sféry vlivu nejsilnějšími zeměmi a bloky. Mít větší zisk než konkurence znamená tyto oblasti rozšiřovat, s cílem ovládnout nové trhy, strategické nerostné suroviny či levnou pracovní sílu. To však vyvolává napětí a války a následně okupace. Úkolem pracujících po celém světě je stavět se proti těmto dobovačným válkám i proti militaristickým projektům (jako např. americká vojenská základna v ČR), a proto jsme připraveni podkopávat válečné úsilí i za cenu porážky vlastní země. Požadujeme okamžité stažení českých jednotek ze všech zahraničních misí a vystoupení ČR z NATO.

9. BRAŇME NAŠE OBČANSKÉ SVOBODY

V roce 1989 byla jedním z hlavních slibů nastupujících elity demokracie. Mezitím jsme se dozvěděli, že v zásadních otázkách je omezena na vhození hlasovacího lístku do volební urny jednou za čtyři roky, ale že v každém případě končí přede dveřmi do zaměstnání či školy. Pozitivní změnou bylo, že se můžeme sdružovat, scházet a protestovat.

Ale i to je pro naše vládcy příliš – pod nejrůznějšími záminkami, ať už to je v souvislosti s bojem proti terorismu nebo v současné době zdůrazňovaným bojem proti „extremismu“, jsou postupně vykrádána i ta nejzákladnější demokratická práva, jako je svoboda shromažďování a slova, zvětšují se pravomoci policie a jsme stále více špiclováni pohledem všudypřítomných kamer. Ať už je záminka pro zavedení těchto nedemokratických opatření jakákoli, dříve či později budou státem použity proti pracujícím hájícím svá práva nebo proti hnutím bojujícím za pokrokové požadavky (protiválečné hnutí, antifašisté, hnutí za práva utlačovaných). Proto se musíme jakémukoliv oklešťování demokratických práv postavit!

Jednou ze skupin, která trpí za současného systému specifickými formami útlaku, je mládež, sociálně závislá na rodičích a bez demokratických práv. Proto po celém světě stojí mládež v předních liniích odporu u boji za budoucnost bez bídy, útlaku a vykořisťování, za změnu společnosti.

- Žádné policejní, úřední a školní represe a šikanování projevů nezávislých postojů, nezávislé kultury a odlišného, nenásilného životního stylu
- Volební právo od 15 let a pro všechny s trvalým a přechodným pobytem (přistěhovalce, zahraniční zaměstnance a studenty, atd.)

10. ZA NEZÁVISLÉ POLITICKÉ ZASTOUPENÍ PRACJÍCÍCH

Boj za zájmy námezdně pracujících nemůže být veden jen na ekonomické úrovni. Na prosazování politických požadavků vůči státnímu aparátu sloužícímu zaměstnavatelům potřebujeme politický nástroj. Zájmy jednotlivých společenských skupin jsou v dnešním systému reprezentovány politickými stranami. Strana, která by skutky reprezentovala zájmy pracujících a byla by zcela nezávislá na zaměstnavatelích, však v Česku není. Proto bude veškerá naše činnost do plného vzniku nové organizace i po něm směřovat k jejímu vytvoření.

11. ZA SKUTEČNÝ SOCIALISMUS

Rozhodně nechceme návrat k policejnímu režimu, který zde panoval před rokem 1989. Ten byl sice založený na vyvlastnění výrobních prostředků, ale naprosto mu chyběl základní předpoklad socialismu – dělnická demokracie. Rozhodovala úzká skupina byrokratů – a to tak, aby se udržela v sedle. Bez demokracie se strnulý systém centrálního plánování nemohl nezhroutit.

My si oproti tomu představujeme socialismus jako systém založený na demokratické a rovné diskuzi a rozhodování o všech záležitostech společnosti, včetně a zejména toho, jak a kam bude směřováno využívání zespolečenštěné výroby. Jen tak se zbavíme vykořisťování a útlaku a dospějeme ke svobodné společnosti!